

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אלוף משנה מיכאל שטיגליץ ז"ל

בן סבטלנה וסמיון
נולד בברית המועצות
בתאריך ג' באלול תש"ח, 7/9/1948
התגייס בנובמבר 1974
שרת בחיל התותחנים
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך ט' בכסלו תשנ"ז, 20/11/1996
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 12 קבר: 1
הותיר אחריו שני בנים ואחות

בן 48 בנפלו

קורות חיים

מיכאל, בן סבטלנה וסמיון, נולד בברית המועצות לשעבר, ביום ג' באלול תש"ח (7.9.48), (אח לאביטל שרנסקי. מיכאל גדל והתחנך בארץ הולדתו, שם סיים את לימודיו הגבוהים ובידו תואר שני בארכיאולוגיה והיסטוריה. בשנת 1973 עלה לארץ, לאחר מאבק בשלטונות הרוסיים שסירבו לתת לו היתר עלייה.

במחצית נובמבר 1974, בהיותו בן עשרים ושש, התגייס לצה"ל ושירת בחיל התותחנים. מיכאל התקדם במהירות בסולם הדרגות והתפקידים, בזכות יכולתו לראות את פני הדברים מזווית שונה, שנשענה על נסיונו הרחב מחד, ואופיו, סבלנותו, עיקשותו וראיית הדברים במימד הרחב מאידך.

בשנת 1978 עבר קורס קציני מילואים ושירת כקצין סוללה שדה. שנה לאחר מכן התמנה לראש מדור בע"מ בבה"ד 9. בשנת 1980 נשא לאישה את אניטה ובמרוצת השנים נולדו שני בניהם - דניאל צבי ואבינועם משה. נישואיהם לא עלו יפה ובני הזוג התגרשו. במחצית יוני 1980 הצטרף מיכאל לשורות צבא הקבע ושירת כמדריך בבית הספר לתותחנות שדה. בהמשך שימש כמפקד מחלקה וכמפקד

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סוללה בגדוד, כקמב"צ וכסמג"ד. בשנת 1984 מונה למפקד ענף אמון מתקדם ובהמשך אותה שנה סיים קורס מפקדי גדודים ופיקד על קורס מפקדי סיוע יחידתיים בבה"ד 9.

קצין תותחנים ראשי, כתב למיכאל בסיום תפקידו כמפקד גדוד, ביוני 1987: "במשך כל תקופת היותך בתפקיד שמשת דוגמא ומופת לפקודיך ולחבריך המפקדים. כמפקד ידעת לשים את הדגש במקומות הנכונים, השכלת להעלות את הכוונות המבצעית לראש דאגותיו של כל הגדוד, עד לחיל האחרון, דבר שנתן את פרותיו הן בתעסוקה מבצעית והן באימונים. גישתך המקצועית והיסודית לכל נושא בתוספת ראייתך המבצעית חינכו דור מצויין של מפקדים לחיל. בתקופת כהונתך כמג"ד הגיע הגדוד להישגים נאים."

בתפקידו הבא היה מיכאל למפקד קורס יסוד לקציני תותחנים במפקדת חילות השדה. בסיום תפקיד זה, כתב לו קצין תותחנים ראשי: "סא"ל מיכאל הנו מפקד למופת שהשכיל לחנך דור מצויין של קצינים. גישתו הלא שגרתית, דגשיו הנכונים, הדוגמא האישית, בגרותו, סבלנותו, ידיעותיו המקצועיות העמוקות וגישתו המבצעית עזרו בעיצוב נכון של קורס היסוד. סא"ל מיכאל הנו קצין שלא רק פקודיו יכולים ללמוד ממנו אלא גם מפקדיו."

בשנת 1988 יצא לקורס קציני תותחנים מתקדם בארה"ב, וכששב מונה להיות מפקד ענף ובהמשך מדריך בבסיס אימונים ליחידות שדה - האחראי על אימונים והחדרת המודעות לנושא הארטיילריה בקרב היחידות המתאמנות. לאחר מכן מילא תפקידים כמפקד אגד ארטיילרי ומפקד אוגדה מרחבית.

משנת 1992 שימש כנספח צה"ל ברוסיה, תפקיד אשר מילא במשך ארבע שנים. בסוף מאי 1996 השתחרר מן השירות בדרגת אלוף משנה. מיכאל קיבל את אות שלום הגליל ואות השירות המבצעי, על חלקו במלחמת לבנון.

ביום 17.11.1996 התנדב לשירות מילואים, כדי לשמש כמלווה למשלחת נציגים מאקדמיית "פרונוזה" ברוסיה, אשר ביקרה אותה עת בישראל. ביום ט' בכסלו תשנ"ז (20.11.1996) נפטר מיכאל מדום לב והוא בן ארבעים ושמונה. מיכאל הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. עם לכתו הותיר אחרי שני בנים ואחות.

הרמטכ"ל דאז, רב אלוף אמנון ליפקין-שחק כתב למשפחה: "מיכאל מילא לאורך השנים שורה של תפקידים בכירים במסגרת שירותו בצבא ההגנה לישראל, ובתפקידו האחרון כנספח צה"ל במוסקבה. מיכאל תואר על ידי מפקדיו כקצין מסור ומוכשר, בעל רמה אישית גבוהה, שגילה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

התמדה ודבקות במשימה, תרם מנסיונו ומקצועיותו לאחרים ובלט בראייה מערכתית רחבה. מיכאל היה אהוד בקרב מפקדיו וחיליו כאחד."

תת אלוף דן הראל, קצין תותחנים ראשי דאז, הוסיף וכתב: "אלוף משנה שטיגליץ מיכאל נפטר בהיותו בשירות מילואים כמלווה משלחת, שבאה לבקר בארץ. בעשותו כן, חיזק מיכאל את הקשרים הטובים שרקם עם ממשלי ארצות חבר העמים, בעת ששירת את מדינת ישראל כנספח צבאי שם. תפקיד זה היה האחרון בשרשרת ארוכה של תפקידי פיקוד והדרכה, שביצע מיכאל בשרותו הסדיר, תפקידים שהיו בליבת הפיקוד והעשייה של צבא ההגנה לישראל. כמפקד וכמחנך התבלט מיכאל בתכונותיו הייחודיות, באורך רוחו, השכלתו הרחבה ויכולתו לבחון נושאים ולפעול בדרך שונה מזו המקובלת ועם זאת להגיע למטרה בעקשנות לא מצויה, תוך שהוא סוחף אחריו פקודים ועמיתים. מיכאל לא גדל והתחנך כילד וכנער בארץ, ועם זאת לא היה נטע זר בקרבנו. להפך, הערכתו את המפעל הציוני בארץ ואמונתו העזה בצדקת הדרך, הביאוהו לפעול ולעשות במקום שנראה היה לו שיממש בצורה הנאותה ביותר את אמונתו וערכיו - צבא הגנה לישראל. עשייתו כמחנך בקורסי הקצינים השונים עליהם פיקד, כמו גם פעולותיו כמפקד גדוד ואגד ארטילרי במישור המבצעי, הם שהביאוהו להיות בין הטובים שבינינו, סמל ודוגמא לרבים."